Hoe mediamagnaat Christian Van Thillo zelf in het oog van de “me too” storm kwam te staan

Date : 22 februari 2022

Als media ondernemer schuwt Christian Van Thillo zelf de warme spots van die media. Hij beperkt zijn media optredens tot één gesprek per jaar over de resultaten van zijn bedrijf DPG die hem de status van miljardair hebben opgeleverd. Nu echter gebeurt het tegenovergestelde. Het nieuws dat Jacques Smeets, zijn rechterhand inzake alles wat redacties aangaat, in 2016 het bedrijf moest verlaten wegens seksueel grensoverschrijdend gedrag, brandt een gat in het tot nu toe kreukvrije imago van Van Thillo. De media ondernemer lijkt daarbij het kleed van slachtoffer aan te trekken. Concurrerende redacties verwijten hem hypocrisie. Zijn redacties schrijven opportunistisch over andere "me too" dossiers maar zwijgen zedig over hun eigen "me too" verhaal.

Jacques Smeets groeide samen met zijn collega Paul Dhaenen uit tot de twee steunpilaren waarmee Christian Van Thillo zijn Vlaamse redacties rond de eeuwwisseling onder controle wou houden. Beiden werden omgedoopt tot “superhoofdredacteur”. Ze kwamen boven de redacties te staan van titels zoals ‘Het Laatste Nieuws’, ‘De Morgen’, ‘Dag Allemaal’ en VTM. De redacties van wat toen nog de Persgroep heette, kenmerkten zich door een drang naar autonomie en journalistieke eigenheid. Dat streven liep niet altijd parallel met het bedrijfsgegeven van meer winst en meer marketingkracht. Smeets en Dhaenen kregen daarop de vrije hand om één en ander recht te zetten.

Christian Van Thillo toont daarbij de kenmerken van elke manager. Wie dienstig is in de groep krijgt zijn steun, voor de anderen is er geen plaats. Smeets won de steun van Van Thillo. Waar zijn collega Paul Dhaenen meer het testosteron type was, profileerde Smeets zich als de stille, intellectuele kracht. Maar achter dat scherm bleek nog meer testosteron schuil te gaan. De vijftiger Smeets benaderde verschillende vrouwelijke medewerkers op een hiërarchisch agressieve manier. Seksuele gunsten konden worden omgezet in promotie.

Wat moest gebeuren, gebeurde. Eerst één, later twee slachtoffers keerden zich tegen Smeets en formuleerden officiële klachten. Het verhaal kwam bij Van Thillo zelf terecht. Zijn eerste reactie was defensief. Smeets werd versast naar Nederland waar het bedrijf een aantal krantentitels had overgenomen en wou reorganiseren. De vrouwen in kwestie werden onder druk gezet om het bedrijf

stilzwijgend te verlaten, al dan niet met financiële compensatie. De druk moest van de ketel. En dat lukte in eerste instantie. Korte tijd later verliet Smeets het bedrijf, officieel wegens nieuwe uitdagingen en toe aan rust. De zaak leek geklasseerd zonder gevolg.

Tot in Nederland de mediablogger Yves Gijrath vorige week, zes jaar na de feiten, het dossier terug aan de orde bracht en in zijn podcast het ware Smeets verhaal bracht. De mediabedrijven van Van Thillo bleken vlot en agressief te berichten over ‘me too’ verhalen. Alleen hun eigen ‘me too’ verhaal leken ze niet interessant genoeg te vinden om er aandacht aan te besteden. Gijrath vertelt in zijn podcast dat Van Thillo persoonlijk naar zijn kantoor in Amstelveen kwam om de ware toedracht van Smeets' ontslag te bevestigen. Aan het eind van dat drie uur durende gesprek zou de DPG-topman volgens Gijrath in tranen zijn uitgebarsten. 'Hij was gebroken, geraakt, er was diep verdriet', vertelt Gijrath in de podcast. 'Christian Van Thillo heeft Yves Gijrath gesproken', bevestigt DPG-woordvoerster An Govaerts daarop aan de concurrerende krant De Standaard. 'Wij geven zelf geen details vrij over de inhoud van dat gesprek.' *(Lees verder onder de foto)*

Waarop DPG en Van Thillo een nieuwe communicatiefout maakten. De ‘me too’ slachtoffers zouden zelf hebben gevraagd de zaak stil te houden. Het kostte andere redacties weinig moeite om uit het mond van diezelfde slachtoffers het tegenovergestelde te horen zeggen. Christian Van Thillo heeft zich altijd goed omringd met trouwe adjudanten die voor hem het minder aangename werk moeten opknappen. Met Jacques Smeets, een sleutelfiguur in het verhaal, liep dat verkeerd af. Van Thillo zelf lijkt zich nu te profileren als slachtoffer. De man in wie hij alle vertrouwen had, blijkt onbetrouwbaar te zijn geweest. Hij heeft het vertrouwen beschaamd.